

Trhovokamenický OBČASNÍK

• vydává úřad městyse Trhová Kamenice

• ročník 38

• květen 2009

• číslo 5

Vážení čtenáři,

Filipojakubská noc Čarodějnic z 30. dubna na 1. května je prý nocí, kdy zlé síly vládnou větší mocí než jindy. Jak vidíme z prací našich dětí, čarodějnice je inspirují a rádi je k oslavě pokračujícího jara.

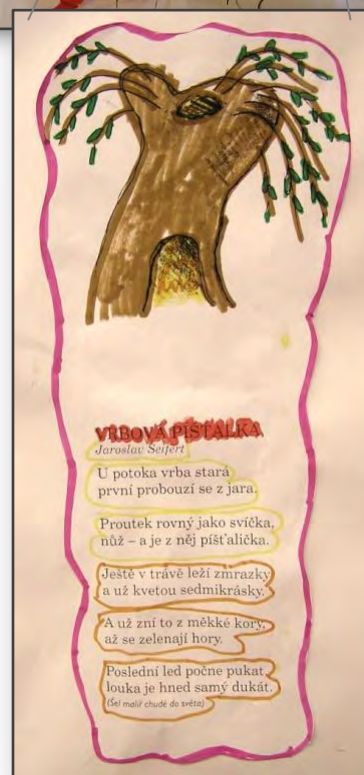
Jaro -1.tř.
komb. technika,
kolektivní práce

„Slet čarodějnic“ – 5.tř. komb. technika, kolektivní práce

Čarodějnice – 1.tř. Loutky

INFORMACE Z ÚŘADU MĚSTYSE

Stalo se v měsíci dubnu

- Teplý duben vybědl snad každého k úklidu. I naši pracovníci uklízeli a snažili se, aby byla naše obec čistá a upravená.
- Mnoho práce čekalo i v lese – sázení nových stromků, pálení klestu.
- V tomto měsíci měli místní hasiči dva výjezdy.

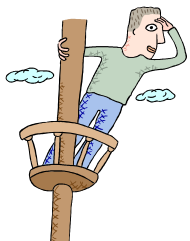
Nejprve při požáru chatky u řeky pod mostem v Trhové Kamenici. Chatka lehla popelem, ale nic vážného se nestalo. Dále zasahovali při drobném požáru travního porostu na výjezdu z obce při hlavní silnici na Hlinsko. Případy šetří policie a hasiči.

Pouť v Trhové Kamenici

Pouť v Trhové Kamenici se bude konat **3. května 2009** na náměstí. Očekávejte dopravní omezení. Zastávky budou přesunuty tak jako v minulých letech od pondělí 27. dubna do 4. května. Úplná uzavírka náměstí bude od čtvrtka 30. dubna od 19.30 hod. do neděle 3. května do 20hod.

Rozhledna

Provoz rozhledny bude zahájen v pátek **1. května 2009**. První návštěvník letošní sezóny obdrží v upomínku drobný dárek. V květnu a červnu bude otevřeno o víkendech a svátcích v době od 10-12 hod a 13-16 hod.

Poplatek za odpad

Termín pro úhradu poplatku za odpad je do **31. května 2009** ve výši 500,-Kč za jednu povinnou osobu či rekreační objekt.

Žádáme vás o dodržení termínu!!!

Povinné očkování psů

V úterý **12. května** proběhne povinné očkování psů proti vzteklině.

Hluboká	16.00 hod
Zubří	16.15 hod
Trhová Kamenice (u čekárny na náměstí)	16.30 hod
Kameničky	17.15 hod
Rohozná	17.40 hod

Výlet pro seniory

Výlet seniorů se koná ve středu **3. června 2009**. Podíváme se na půvabný zámek do Opočna. Zámek má velmi hodnotný interiér s loveckými sbírkami, druhou největší sbírkou zbraní v Čechách, obrazy atd. Návštěvu si zaslouží i zámecký park s romantickými stavbami a i samotné Opočno. Oběd je zajištěn.

Odjezd autobusu z náměstí je v 8 hodin. Předpokládáme příjezd do 17 hodin. **Příhlásky přijímáme na úřadě do konce měsíce května. Při vstupu do autobusu si prosím každý připravte 30,-Kč** (vstupné do zámku).

Nábor mladých fotbalistů

SK RVÁČOV pořádá v pátek **15. května 2009** od 17.00 hodin nábor mladých fotbalistů ročníků narozených 1997 a mladších na hřišti ve Rváčově. Zájemci se zde dozví podrobnosti o trénincích, zápasech i zázemí, které mají mladí hráči k dispozici.

Máte-li zájem, aby Vaše dítě trávilo smysluplně čas na čerstvém vzduchu, tak jste srdečně zváni.

BLAHOPŘÁNÍ SPOZ

Hodně zdraví a životní pohody přejeme všem jubilantům, kteří v měsíci **květnu** oslaví své kulaté narozeniny.

60 let	Zdeňka Pilná, Trhová Kamenice Jiří Málek, Trhová Kamenice Magdalena Horníková, Trhová Kamenice Jana Kopecká, Trhová Kamenice Zdeňka Häuslerová, Trhová Kamenice
70 let	Antonín Kopecký, Trhová Kamenice
80 let	František Zdražil, Trhová Kamenice
85 let	Zdeněk Hanzík, Trhová Kamenice

Z NAŠÍ ŠKOLY

Úspěšné umístění

V oblastní literární soutěži „**Hlinecký hrneček**“ se **Josef Novotný**, žák 9. třídy ZŠ Trhová Kamenice, umístil na krásném 3. místě. Soutěže se zúčastnilo 58 soutěžících. Organizátorem této akce byla Městská knihovna Hlinsko, která letos vyhlásila soutěžní téma „Tady bydlím já.“ Vyhodnocenou práci si můžete přečíst i vy.

Ze života jedné mouchy

Bzzz! Zabzučím, zakroužím a už jsem tady. Dovolte, abych se představila. Jsem moucha. Docela obyčejná moucha domácí. Řeknu vám, mouchy nemají lehký život, ale někdy je i zábavný. Mně se líbí, že máme obrovskou volnost a že můžeme dělat, co nás napadne. Nelámeme si hlavu se spoustou věcí, například s bydlením. Domov máme vlastně všude, ale musíme být opatrné, protože máme mnoho nepřátel. Na půdách číhají pavouci a v zahradách nás zase mohou přepadnout ještěrky.

Největší hrozbou pro nás jsou však lidé. Jejich domovy ale milujeme ze všeho nejvíce. Jsou tak voňavé, čisté a je nám v nich příjemné teplo. V obývacím pokoji je tolik možností se ukrýt a spokojeně odpočívat. Když máme hlad, zalétneme do kuchyně a něco dobrého se tam pro nás určitě najde. Chceme-li na čerstvý vzduch, stačí vyzozorovat, kdy se bude větrat.

Bydlet s lidmi je i nebezpečné. Nemají nás totiž vůbec rádi. Představte si, že si na nás vymysleli mucholapky a plácačky. Přilepit se, nebo dostat ránu, to je jistá smrt. My mouchy se ale nedáme, i když často riskujeme. Někdy lidi pěkně provokujeme. Bzučíme, létáme nebo ochutnáváme z jejich dobrot.

Takže sami vidíte, že soužití lidí a much není jednoduché. My se ale bez lidských přibytků neobejdeme a budeme v nich žít ještě hodně a hodně dlouho. Je to pořád lepší, než bydlet na půdě, v kůlně nebo na zahradě. Je možné, že se jednou s člověkem spřátelíme a řekneme si: „ Domov máme u lidí, bzzz.“

Josef Novotný

Vaření dívek z deváté třídy

Vaření probíhá v rámci praktických činností, které máme jednou do týdne. Tento předmět vyučuje p. uč. Irena Divišová. Vlastní vaření probíhá ve cvičné kuchyňce. Vždy se snažíme vybrat chutné a snadné recepty jak z teplé, tak i studené kuchyně. Do práce se zapojujeme všechny. Suroviny nakupujeme společně, občas některé přineseme z domu. Paní učitelka nám se vším vždy spolehlivě poradí, abychom recept, který jsme se naučily, mohly připravit i doma. Některé z nás jsme své kuchařské umění rodině s úspěchem předvedly. Když jídlo připravíme a pochutnáme si na něm, pečlivě vše uklidíme. Kuchyň se snažíme zanechat vždy čistou a připravenou pro další školní práci.

Druhá část praktických činností je teoretická. Opisujeme si recepty, hovoříme o surovinách i hygieně vaření. Naše poslední společná práce byla tvorba plakátu s názvem „**Jídelníček na celý týden.**“ Na každý den jsme se snažily vymyslet různorodá a pestrá jídla, která by obsahovala

všechny důležité složky v souladu se správnou životosprávou. Plakát jsme zkrášlili obrázky k daným

pokrmům, aby si i oči přišly na své. Náš výtvar je vystavený v přízemí školy u jídelny, aby si ho mohl každý prohlédnout.

Dívky z 9. třídy ZŠ Trhová Kamenice

Turnaj v šachu na ZŠ Trhová Kamenice v dubnu 2009

Pořadí:	Jméno:	Třída:	Počet bodů:
1.	Hron Jaroslav	VIII.	11,5
2.	Marek Karel	IX.	11,0
3.	Stach Dominik	VII.	10,0
4. – 5.	Diviš Marek	V.	8,5
4. – 5.	Mičulek Jakub	IV.	8,5
6.	Němec Václav	VI.	8,0
7.	Hron Jakub	VIII.	7,5
8. – 9.	Jehlička Josef	IV.	6,0
8. – 9.	Marek David	VI.	6,0
10.	Pilný Martin	V.	4,5
11.	Obolecký David	V.	4,0
12.	Holubová Vendula	IV.	3,5
13.	Čermák Petr	IV.	2,0
14.	Hájková Pavla	III.	0,0

Účastníci turnaje prokázali korektní herní projev.

Mgr. Jaroslav Šibal, organizátor turnaje

Příprava pěvecké soutěže na základní škole

Na počátku měsíce března proběhla ve všech třídách základní kola pěvecké soutěže, která nese název „Zlatý Mikeš 2009“. Zde byli vybráni z řad malých zpěváků zástupci, kteří se hned začali pilně připravovat na semifinálové kolo. To se konalo 1. dubna 2009. V tento den zasedla porota složená z pěti členů učitelského sboru. Tvořili ji učitelé: Marek Lehocký, Věra Vukčevićová, Hana Slavíčková, Jana Břízová a Lýdie Karská.

Soutěže se zúčastnilo celkem 31 žáků ze všech devíti tříd naší školy. Chlapci a děvčata byli rozděleni do čtyř kategorií:

- I. kategorie 1., 2.tř.
- II. kategorie 3., 4.tř.
- III. kategorie 5., 6.tř.
- IV. kategorie 7., 8., 9.tř.

Všichni zpívali s velkým nadšením. Báječná atmosféra dopomáhala k velmi dobrým výkonům, za které byli soutěžící odměněni bouřlivým potleskem přítomných. Z každé kategorie byli vybráni ti nejlepší zpěváci. Výběr do finálového kola byl opravdu velmi

těžký, protože se všichni na tuto soutěž svědomitě připravovali. **Vyvrcholení** pěvecké soutěže se uskuteční **4. června 2009** v místní sokolovně. Finalisté ani dnes nezahálí a stále své výkony vylepšují. Každý z nich má opravdový zájem, aby se stal tím nejlepším zpěvákem. **Na velké finále „Zlatého Mikeše 2009“ jste všichni srdečně zváni.**

Mgr. Lýdie Karská

Matematický Klokan 2009

19. března 2009 proběhlo na naší škole měření sil v matematice. „Klokan“ je název mezinárodní matematické soutěže, která vznikla v 70. letech v Austrálii. Dnes je rozšířena po celém světě. Mohou se jí zúčastnit žáci od 1. stupně až po studenty vysokých škol. V České republice se na základních školách soutěží ve 4 kategoriích podle věku žáků. Chlapci a děvčata řeší kratší úkoly zábavného rázu, které ovšem vyžadují logické myšlení, kombinační schopnosti a představivost. Pracují zcela samostatně na základě písemně poskytnutých informací. Nikdo nesmí používat kalkulačku ani tabulky. Z několika

možností vybírají správný výsledek, který zaznamenávají do přiložené tabulky. Na 24 úloh je stanoven časový limit 60 minut. Příklady jsou bodově odstupňované podle obtížnosti. Každý soutěžící začíná se 24 body. Maximální počet získaných bodů je 120. V nejmladší kategorii Cvrček mohou počtáři získat maximálně 60 bodů, protože mají pouze 12 úloh. V této kategorii si vedl nejlépe Kryštof Kacer z druhé třídy. Všechny úlohy vyřešil správně a v okresním kole obsadil první místo. Gratulujeme!

V tabulce naleznete jména našich nejúspěšnějších řešitelů z daných kategorií.

Kategorie	Třída	Jméno	Body
Cvrček	II. - III.	Kryštof Kacer	60
Klokánek	IV. - V.	Martin Pilný	70
Benjamín	VI. - VII.	Václav Němec Matěj Svoboda	71
Kadet	VIII. - IX.	Lukáš Meloun	68

Filmový festival Jeden svět 2009

V úterý 31. března 2009 se uskutečnil v Hlinsku festival dokumentárních filmů o porušování lidských práv ve světě. Žáci 4. až 8. třídy měli možnost zhlédnout v rámci projekce čtyři dokumentární filmy, které jim přiblížily porušování práv dětí v různých zemích světa. Náramky od Kamar, Prázdniny Liu Fej, Lily a Ra a Citlivé záležitosti ukázaly dětem, že stále ještě existují na světě země, kde děti místo navštěvování základní školy musí tvrdě pracovat, aby přispěly svým rodičům na nájemné a stravu. Součástí

projekce byla i beseda s odborníkem na lidská práva. Každý z nás by se jistě měl zamyslet nad heslem tohoto festivalu, zda se nám jej daří naplňovat: „Před dvaceti lety jste přišli do svobody. Teď ukažte, jak s ní umíte naložit.“

Návštěva z Horního Bradla

Dne 3. dubna 2009 se uskutečnila návštěva dětí ze ZŠ Horní Bradlo. Naši žáci měli možnost navázat kamarádské vztahy se svými budoucími spolužáky. V hodinách angličtiny si všichni vyzkoušeli seznámení s novým človíčkem a pomocí dotazníku o něm zjišťovali nejdůležitější informace. Všechny dotazy probíhaly samozřejmě v angličtině. Po vyplnění dotazníku nakreslily děti portrét svého kamaráda

nebo kamarádky. Druhou hodinu jsme si poslechli písničky v anglickém jazyce, které si pro nás žáci z Horního Bradla připravili. Celý blok byl ukončen prohlídkou školy a návštěvou počítačové učebny, kde proběhlo promítání ukázek výukových programů na interaktivní tabuli.

Od paní učitelky Janíkové jsme na oplátku obdrželi pozvání k návštěvě ZŠ Horní Bradlo, kterou jistě využijeme.

Právo na každý den

V pondělí 6. dubna 2009 se pět družstev 8. třídy zúčastnilo školního kola soutěže **Právo na každý den**, což je soutěž v oblasti právního vědomí. Žáci se pilně připravovali a otázky probírali v hodinách občanské výchovy. Na prvním místě se umístilo družstvo ve složení Veronika Kábelová, Denisa Zlatohlávková, Dana Bačkovská a Petr Bartůněk a postupuje do krajského kola.

ZPRÁVIČKY ZA ŠKOLNÍ DRUŽINY

Ve dnech **9. a 10. dubna**, v době velikonočních prázdnin, se uskutečnily hned dva výlety.

První, tradičně do **plaveckého bazénu** v Hlinsku, měl velký úspěch. Počasí nám přálo, po koupání následovaly i hry na hřišti provoněném jarem a sluníčkem. Tradiční návštěva cukrárny byla pěknou tečkou za celým dnem.

Druhý výlet do **bledulkového háje** ve Ždírci nad Doubravou se všem účastníkům také velmi líbil.

Téměř všichni tento malý zázrak přírody viděli poprvé a ani se jim z lesa nechtělo. Na řadu přišla i ochutnávka medvědího česneku, abychom vyhnali všechny nemoci a návštěva rybníku Řeka. Po malém občerstvení na zahrádce u babičky se všem ani nechtělo zvedat na autobus. Vždyť měli v nohách asi 12 kilometrů a plná bříska babiččiných koblížků.

A nyní ještě dvě pozvánky na zajímavé akce

Na **7. května** v 15.30 h si děti z 1. stupně a školní družiny pro Vás všechny připravily malé překvapení. V místní sokolovně se bude konat **besídka ke Dni matek**. Dětem dala příprava hodně úsilí a snažení a proto zvou nejenom maminky, babičky, tatínky, dědečky, prostě všechny, kteří nebudou litovat času se chvíli zastavit a posedět.

Na **21. května** si pro Vás připravila paní učitelka Kytnerová společně se svými svěřenci z naší školy **koncert hry na keyboard a klavír**. Koncert se bude konat již tradičně ve škole v 5. třídě v 16. hodin. Bude zpestřen vystoupením dětí z kytarového kroužku. Všichni jste opět srdečně zváni!

MATEŘINKA

Ohlédnutí

Během března a dubna se naše děti společně s dětmi z nasavrcké MŠ účastnily **předplaveckého výcviku** v hlineckém bazénu. Na každé úterý se vždy velmi těšily. Letos byly děti rozděleny do tří skupin: menší děti si v malém bazénu užily seznamovací hry s vodou a zkoušely první plavecká tempa. Zkušenější plavci ve velkém bazénu už poctivě trénovali „žabičku“, „srdíčka“, splývání i plavání na znak. I při tom je ale čekala spousta zábavy.

V dubnu jsme se připravovali na **Velikonoce**. Připomínali jsme si staré zvyky, vytvářeli dekorace z vajíček, naučili se básničky, písničky a tanečky s jarní a velikonoční tematikou a všechno jsme pak předvedli rodičům na besídce. Rodiče tak mohli vidět Pipky, slepičí taneček, zaječí a beraní tanec, pohádky o kohoutkovi a slepičce, kuřátkách a další. Diváci dětem zatleskali a my se teď už těšíme na čarodějnice. Ale o tom až příště.

FARNÍ OKÉNKO

Pouť ve Slavkovicích

Stovky lidí navštívily druhou neděli po Velikonocích, **19. dubna**, kapli Božího milosrdenství ve **Slavkovicích u Nového Města na Moravě**. Před krásnou kaplí, která byla vysvěcena právě před rokem, se shromáždily davy poutníků, aby prožily mši svatou, kterou od 15 hodin celebroidal pražský arcibiskup kardinál Vlk. Ve svém kázání zdůraznil potřebu víry a ducha obětí a vyzývání Božího milosrdenství jako léky na mnohé nemoci a krize naší doby. První neděle po Velikonocích se jakožto svátek Božího milosrdenství a dobroty slaví na podnět polské řeholnice, sestry Faustýny Kowalské. Velký důraz na tento svátek kladl již minulý papež, Jan Pavel II., který Faustýnu prohlásil za svatou. Sestra Faustýna předpověděla, že z Polska vyjde jiskra, která připraví svět na poslední Kristův příchod. Tato slova připomněl Jan Pavel II., když během slavnostního posvěcení svatyně Božího milosrdenství v Krakově-Lagiewnikách svěřil Církev a lidstvo Božímu milosrdenství. Onou jiskrou je sám Jan Pavel II., který 27 let hlásal světu poselství o Bohu bohatém na milosrdenství, ale také úcta k Božímu milosrdenství, kterou Jan Pavel II. otevřeně šířil.

Poutní kapli ve Slavkovicích spravuje apoštolská společnost nazývána pallotini (název vznikl od jeho zakladatele Vincence Pallottiho), která koncem minulého roku ukončila své působení v arcidiecézi pražské ve Staré Boleslavi a přešla do Jam u Slavkovic. Jedná se o skupinu kněží polského původu,

kteří na tuto pouť přijeli podpořit řadoví spolubratři z Varšavy.

V závěru bohoslužby zástupci věřících gratulovali panu kardinálovi k blížícím se 77. narozeninám. Kardinál jim poděkoval a řekl, že to vnímá jako přání klidného důchodu, do kterého zanedlouho nastoupí. Přiznal se k tomu, že mu zdejší kraj a vesnice připomíná jeho rodiště a vyjádřil též vděčnost za prožitek mimořádně silné duchovní atmosféry tohoto poutního místa.

Pavel Čtvrtečka

KOUTEK ZDRAVÍ Z LÉKÁRNY

V nedávné době se i v blízkosti naší obce objevily případy výskytu hepatitidy.

Hepatitida obecně je zánětlivé onemocnění jater především virového původu. Často bývá hepatitida lidově označována jako žloutenka, což je vlastně nesprávné označení. Žloutenka je stav, kdy se barvivo bilirubin dostává do kůže a způsobuje její žluté zabarvení (ale to může být způsobeno také například nedostatečným odtokem žluče do dvanácterníku např. při výskytu žlučových kamenů). Je tedy nutné všimnout si i dalších příznaků, protože infekční hepatitida nemusí být vždy provázena právě jenom zežloutnutím kůže.

Co způsobuje hepatitidu?

Nejčastěji se s označením hepatitida setkáme v případě zánětu jater vyvolaném viry. Hepatitida může být ale také způsobena celou řadou mikroorganismů. Může být i jedním z příznaků souvisejících s některými vnitřními chorobami. K zánětu jater může dojít také při užívání drog, alkoholu nebo jiných játrům škodících látek, také při dlouhodobém nadužívání některých léků.

Jak rozeznáme příznaky onemocnění?

Akutní zánět jater se velmi často projevuje jako běžná chřipka. Objevuje se zvýšená teplota, bolest kloubů a svalů, nevolnost a nechutenství či zvracení a neurčitá bolest břicha doprovázená průjmy. Jedná se o nenápadné příznaky, které většinou po krátké době odezní. Pozdějším příznakem již rozvinutého onemocnění

může být právě žloutenka, tedy zežloutnutí tkání nebo očního bělma, což však nemusí být pravidlem.

Jak se léčí hepatitidy?

Obecně se dá říci, že hepatitidy se léčí jen těžko. U akutní fáze je hlavní podmínkou léčby dodržování velmi přísné diety a úplné vyvarování se alkoholu a přepálených tuků. Velkou podporou je při léčbě příjem vitamínů, flavobionu, lipovitanu a výtažků z ostropestřce mariánského, ať už ve formě čaje nebo kapek či tablet. U chronické fáze se mimo přísné diety a vitamínů používá i léčba interferonem a ribavirinem, což je záležitost odborných lékařů.

Jaké jsou typy hepatitidy?

Infekcí napadajících játra je celá řada, jen některé z nich mají patologický vliv na organismus člověka. Dnes je obecně uznáváno pět druhů infekčních hepatitid, A, B, C, D, E. Nejzávažnější a nejčastější jsou tři následující:

Hepatitida typu A

Virová hepatitida typu A patří k nejrozšířenějším a nejčastějším. Dříve byla nazývána také jako infekční žloutenka, neboť právě žloutenka je často jejím průvodním jevem. Přenáší se potravinami a vodou, v případě jejich znečištění např. fekáliemi, ale i nedostatečnou hygienou prostřednictvím špinavých rukou. Je však také přenosná krví nebo pohlavním stykem. Hepatitida typu A téměř nikdy nepřejde do stadia chronického. K projevu nemoci dojde mezi 15 až 45 dnem od nákazy a příznaky mohou být trmavá moč, světlá stolice, zažloutlá bělma a kůže, celková únava. Především u dětí a mladých lidí se však vůbec nemusí projevit a často se stává, že nemoc přechodí, aniž by ji zaregistrovali. Po nemoci je pro dobrou regeneraci jater nutné po dobu zánětu striktně dodržovat alkoholovou abstinenci. Proti hepatitidě A lze očkovat vakcínou Havrix, která se podává ve dvou dávkách s odstupem 6-12 měsíců po první dávce. V současné době se odhaduje, že vytvořená imunita přetrvává po dobu 20 let. Cena očkování se pohybuje okolo 1125 korun pro dospělého, dětská vakcína stojí zhruba 899 korun, v jarních měsících někdy probíhají akce se zvýhodněnou cenou.

Je vhodné informovat se u své zdravotní pojišťovny na možnost příspěvku na toto očkování, některé pojišťovny hradí v rámci svých preventivních programů svým pojištěncům část nákladů na očkování.

Hepatitida typu B

Virová hepatitida typu B se přenáší pohlavním stykem a kontaktem s nakaženou krví a to i sdílením injekční stříkačky nebo v těhotenství z matky na plod. Nejrizikovější skupinou je mládež mezi 15. a 21. rokem života. Inkubační doba je 4 týdny až 6 měsíců.

Mezi příznaky nemoci patří slabost, nevolnost, nechutenství, únava nebo kožní vyrážky. Typickým projevem je i žloutenka neboli žluté zabarvení kůže a očního bělma. I tento typ hepatitidy může probíhat bez všech známých příznaků. V případě hepatitidy typu B nemusí dojít k úplnému uzdravení. Virus v těle pacienta může přežívat dál a nemoc pak trvá v tzv. chronické formě. Pacienti s chronickou formou hepatitidy typu B jsou ohroženi rozvojem jaterní cirhózy a rakoviny jater.

Proti hepatitidě typu B lze očkovat. V České republice je od roku 2001 toto očkování zařazeno do

dětských očkovacích programů, proto se většinou očkují dospělí vakcínou Twinrix, která je kombinovaná a chrání také po dobu 20 let proti oběma typům hepatitidy A i B. Očkovací schéma je druhá dávka měsíc po první a třetí tzv. posilovací dávka 6 měsíců po druhé. Cena jedné dávky pro dospělého je 1599 Kč. I zde platí, že existuje možnost příspěvku na toto očkování u některých zdravotních pojišťoven v rámci jejich preventivních programů.

Hepatitida C:

Tento typ hepatitidy byl objeven až v 80. letech 20 století, je přenosná krví při transfúzi, během těhotenství z matky na dítě, také během sexu v případě poranění. K rozšíření tohoto typu onemocnění může dojít i při používání nesterilních jehel. Hepatitida typu C je dost nebezpečná choroba, která má ve velké většině případů pomalou progresi. Od doby, než zánět jater přejde v chorobu, mohou uplynout až desítky let. Podmínkou léčby je správná životospráva. Bohužel proti hepatitidě typu C se zatím nelze bránit očkováním.

Všem našim zákazníkům děkujeme za přízeň a přejeme pevné zdraví!

PharmDr. Ivana Wagnerová, lékárna Nasavrky
PharmDr. Jitka Mičulková, lékárna Trhová Kamenice

PROGRAM KINA KVĚTEN 2009

1. května v 19 hod	Maturitní ročník Americký muzikálový film. Žánr: komedie, muzikál	Mládeži přístupno Vstupné 20/40,-Kč
8. května v 19 hod	Vzpouza Lycanů Film USA širokouhlý. Každá válka má svůj začátek. Žánr: akční horor	Mládeži od 15 let přístupno Vstupné 30/50,-Kč
15. května v 19 hod	Pohádky na dobrou noc Film USA širokouhlý. Večer před spaním nevinný příběh, druhý den úžasně dobrodružství. Žánr: rodinná komedie	Mládeži příst. Vstupné 20/40,-Kč
22. května v 19 hod	Růžový panter 2 Film USA. Steve Martin je zpět jako inspektor Closeau. Žánr: komedie	Mládeži přístupno Vstupné 30/50,-Kč
29. května v 19 hod	Normál Česko- Makedonský film. Příběh legendárního sériového vraha. Žánr: thriller	Mládeži přístupno od 15 let Vstupné 40/60,-Kč

PŘIPOMÍNÁME ...

Městys Trhová Kamenice a jeho osady, bohaté na odbojové a partyzánské tradice, které vypovídají na vlastenectví našich občanů.

Při příležitosti **64. výročí osvobození** naší vlasti chceme připomenout jména (často zapomenutá) občanů Trhové Kamenice, kteří ve dnech **5. - 9. 5. 1945** byli zastřeleni fašistickými vojáky na území našeho městyse.

Jsou to: Kumpan J. z Dřevíkova, Mareš B., Pilařová M., farář Kučera O., Kvapil J., Novák A., Trudič J., Michek J., Alinče A., Kacafírek E., Záborský A.

Ti všichni mrtví posílají nám živým a především naší mládeži stále platné poselství „**Lidé bděte**“.

ZO KSČM Trhová Kamenice

OHLÉDNUTÍ ZA PLESOVOU SEZÓNOU ...

Chtěli bychom **poděkovat** všem, kteří se podíleli na přípravě plesu Základní školy v Trhové Kamenici.

Dík patří všem sponzorům bohaté tomboly, ale také úřadu městyse, který umožnil konání plesu v trhovokamenické sokolovně. Ples zahájili svým zdařilým vystoupením žáci školy pod vedením pana učitele Lehockého. A dík samozřejmě patří vám všem, kteří jste přišli a dobře se

bavili.

Za rok se těší opět nashledanou členové SRPDŠ při ZŠ Trhová Kamenice

HASIČI ZVOU NA POUŤOVOU ZÁBAVU

Sdružení dobrovolných hasičů Vás u příležitosti konání tradiční pouti všechny srdečně zve na tyto akce:

- na **pouťovou zábavu**, která se koná v místní sokolovně v sobotu **2. května.2009** od 20 hod. K poslechu a tanci hraje skupina **Normal 03**
- do "**restaurace v sokolovně**", která bude otevřena již **v pátek 1. května a v sobotu 2. května**, vždy od 10 hod. Bude se točit Pilsner Urquell, Rychtář 12° a grilovat kýta
- v neděli 3. května** bude na náměstí vedle pošty **otevřen stánek s občerstvením**, kde bude v době od 10 do 12 hod. přítomen zástupce Hasičské vzájemné pojišťovny, který poskytne informace o pojištění a v případě zájmu uzavře pojistnou smlouvu (tato možnost bude i 16. 5. Od 14 hod. na fotbalovém hřišti v TK, kde bude probíhat soutěž v požárním sportu)

Pozn.: SDH vytváří internetové stránky, které naleznete na adrese

www.sdh-trhovakamenice.blog.cz

AKTUÁLNÍ POZVÁNKY... ZA KULTUROU

Tip na blížící se akci pro děti

Každoročně se v období kolem Dne dětí promění les za hřištěm v Trhové Kamenici v **tajuplný les pohádkový**. Letos se skřítkové, čarodějové, loupežníci a spousta jiných známých i méně známých pohádkových bytostí

www.trhovakamenice.cz

domluvila, že se nechají v Trhové Kamenici vidět

v sobotu 30. května

Pohádkový les má průběžný čas, kdy jej mohou jeho návštěvníci projít, a to **startem na hřišti** v Trhové Kamenici **od 13.30 do 15.00 hodin**. Kromě tradiční procházky pohádkovým lesem se spoustou zastávek u pohádkových postaviček bude na hřišti pro všechny táborák a doprovodný program.

Tip na výlet

Přijďte se poučit, trochu zavzpomínat na rady našich babiček, prohlédnout si **expozici souboru lidových staveb Vysočiny na Veselém Kopci** **Sobota 16. května** bude ve znamení **bylinek v lidové kuchyni i lékárnice** Nejen bylina, aby k něčemu nebyla. Navíc je

připraven zvláštní program pro děti. Otevírací doba na Veselém Kopci denně kromě pondělí od 8 do 17 hodin. Betlém je otevřen denně mimo pondělí od 8 do 16 hodin s polední přestávkou od 12 do 13 hodin.

Pojďte s námi za kulturou

- ❖ Ve čtvrtek **7. května** od 18. hodin přivítá sál Komorního divadla v Hlinsku **dechovou hudbu Hlinečanka** pod vedením kapelníka M. Jehličky. Jako host na koncertu vystoupí Václav Faltus.
- ❖ „**Michal je kvítko**“, to je název pořadu, který si na neděli **10. května** v čase od 14.30 hodin do orlovně připravil pro nemalší diváky **Michal Nesvadba**, známého z televizního pořadu "Kouzelná školka". Velká zábava, soutěže, aktivní účast dětí.
- ❖ V pondělí **11. května** od 19.00 hodin bude v hlinecké orlovně pěkně teplo, obzvláště když je pro diváky připraveno něco jako **Někdo to rád horké**, zcela nový program nejlepší pražské **travesti skupiny Hanky Panky**, ve které vystoupí největší hvězdy české i zahraniční scény.
- ❖ Páteční termín **15. května** má od 17.00 hodin zadán v Hlineckém Komorním divadle **profilový pořad Sluníčko** Domu dětí a mládeže v Hlinsku.
- ❖ Následující týden opět v pátek, a to **22. května** od 18.00 hodin si svou prezentaci připravilo **taneční studio Ridendo**. Ve svém profilovém pořadu představí **přehled své celoroční práce** všechny skupiny TS Ridendo při Městském kulturním klubu Hlinsko.
- ❖ Pátek v orlovně v podání TS Ridendo by mohl někdo brát jako roztrénování, protože již v sobotu **23. května** úderem 18. hodiny představí TS **Ridendo** tanečně zpracovaný příběh „**Lví král**“, na motivy nejúspěšnějšího animovaného filmu všech dob.
- ❖ Pohádce bude orlovna patřit i v úterý **26. května** od 17.00 hodin. „**Černobílou pohádku**“ si pro diváky připravil divadelní

kroužek při ZŠ Ležáků pod vedením Dany Chaloupkové a Petry Svobodové.

- ❖ **Do 24. května** bude návštěvníkům Městského muzea a galerie přístupna **výstava olejomalb, dekorativní keramiky, dřevěných soch, celodřevěných loutek** z tvůrčí dílny pardubické výtvarnice Jitky Píšové – Slavíkové „**Romance pro jeden hlas**“.
- ❖ Ve středu **27. května** od 18.00 hodin se můžeme těšit na „**Písničky naší babičky**“, **hudební představení** Zdeňka Černoouze a Mirka Krahulce, ve kterém zazní písničky Karla Hašlera, Fanoše Mikuleckého, Jaromíra Vejvody, Karla Vacka a také staropražské a lidové písně ze všech koutů naší vlasti.
- ❖ **Od pondělí 1. června** se zahajuje **zápis do kurzu tance a společenské výchovy** na sezónu podzim 2009. Kurzovné: 1.100,- Kč/ osoba. Přihlášky se přijímají v párech, maximálně 40 párů. Jednotlivé lekce budou probíhat každou středu od 18 do 21 hodin. Rovněž **od pondělí 1. června** bude zahájen **zápis do kurzu tance a společenské výchovy pro manželské a přátelské páry** na sezónu podzim 2009. Kurzovné 1.500,- Kč/ pár. Jednotlivé lekce budou probíhat od 2. října každý pátek od 18 do 20.30 hodin.

Předprodej vstupenek v IC, Husova 41, tel. 469 312 349

Přihlášky a podrobné informace získáte v MKK Hlinečan, Husova 41, tel. 469 311 101

MAMINKÁM NA MATĚŘSKÉ DOVOLENÉ...

...a nejen jim

Mateřské centrum Hlinečánek si pro maminky s dětmi připravilo na květen následující program:

Pondělí

- Odpoledne - Cvičení jógy s D. Kocůrkovou od 17 hodin

Úterý

- Dopoledne - Výtvarné dílny pro nejmenší od 9 do 11 hodin
 - Odpoledne – 12. května – 14 – 17 hodin - konzultační hodiny o.s. Almathea- Centrum náhradní rodinné péče.

Středa

- Dopoledne -Hrajeme si s říkadly s paní Lenkou Vítkovou v herně od 9 do 11 hodin

Čtvrtek

- Dopoledne - Herna pro celou rodinu od 9 do 11 hodin

Pátek

- Dopoledne – Výtvarné dílny pro ZŠ

- Odpoledne
 - 15. 5. - Bezplatná právní poradna 13 – 15 hodin
 - Bříšní tance s Janikou El Sidou, od 17:30 do 19hodin

Hledají se maminky na provoz mateřského centra Hlinečánek, jinak se MC zavírá!

VÍTE NĚCO O TAPOUCHU?

Rádi bychom čtenáře občasníku seznámili s roční činností našeho vodáckého oddílu Tapouch, který byl založen právě před rokem v dubnu 2008.

Členy oddílu jsme my, děti z obcí Vysočina a Trhová Kamenice. Scházíme se s laskavým souhlasem obce Trhová Kamenice a Rybářského sdružení Chobot na Chobotenském rybníce.

Tam se také na klidné hladině rybníka učíme základním vodáckým dovednostem. Jsme moc rádi, že pro naši činnost nacházíme pochopení u členů rybářského sdružení Chobot.

Na schůzkách se mimo vodáckých znalostí učíme mít rádi přírodu a vzájemně si s kamarády pomáhat.

Po jarní přípravě jsme v srpnu vyrazili na týdenní tábor u rybníka Kukle s intenzivnější vodáckou průpravou. Zde vznikl i název oddílu Tapouch, na který jsme všichni právem hrdí.

V září jsme si už troufli splout řeku Trnávku.

Před chladným počasím a zimou jsme se schovali do sokolovny v Trhové Kamenici, kde v rámci zimní

přípravy trénujeme kondici a hrajeme různé hry. Koncem března jsme se vrátili z týdenního lyžařského pobytu na horské boudě v Krkonoších, kde jsme si dokonce zajezdili na nejdelší sjezdovce našich českých hor.

Se začátkem nové vodácké sezóny si určitě vyjedeme na výlet na kolech a jako správní vodáci prozkoumáme zatím z břehu řečiště řeky Chrudimky.

Také bychom rádi strávili s našimi rodiči společný víkend na řece.

A pokud vás zajímá, jak vznikl náš oddílový název? Rádi vám to vyradíme, stačí se nás zeptat...

*Za členy vodáckého oddílu Tapouch sepsali
Jiří Košťál a Petr Mičulek.*

SLOUPEK HISTORIE

Díky panu Bohumilu Hospodkovi se opět setkáváme na pokračování v našem sloupku historie. Pokračování z minulého čísla...

Toulky po okolí městyse Trhové Kamenice

Po Zářečí, k rybníkům a ke hřbitovu

Kam teď? Pojdme cestou po mostě na Zářečí. Stoupá k lesům na vrch Tábor. Ta velká budova skoro na konci městečka je sokolovna. Postavena byla v roce 1921. Nyní slouží jako kulturní dům. Je tu kino a pořádají se tu plesy a jiné kulturní akce. Proti ní je čtverec bývalých továrních budov. Je to bývalá sklárna a parní pila, obě založené za podpory Auerspergů v roce 1901 jako Akciová společnost pro dřevní a skelnou industrii. Oba podniky v prvních dobách zaměstnávaly na 150 dělníků. Ale pece ve sklárně už dávno vyhasly. Dnes je tu výroba vánočních ozdob, ovšem pouze sezónní, zaměstnávají jen několik málo zaměstnanců. Když jdete po dílnách, kde jsou napichány na „prknech“ hotové vánoční ozdoby, až vám oči přecházejí nad tou krásou. Jsou jako rozkvetlá letní louka, na níž to hoří sterými barvami. Téměř ve čtvrtině světa znali

křehké výrobky kamenických dělnic. Všude se líbí stříbrné koule, žluté a modré olivy, zeleně píchané reflektory a mnohé jiné roztodivné tvary, a to všechno dokázaly vykouzlit dovedné ruce dívek a žen foukáním, stříbřením a malováním z docela obyčejných skleněných trubček.

Parní pila fungovala déle, protože přešla do soukromých rukou rodiny Novákovy. Po roce 1950 však její zařízení rozmontovali, odvezli do „šrotu“ a v jejích prostorách jeden čas sídlilo trhovokamenické Hospodářské družstvo, které ji z větší části zdevastovalo. Tam, kde dříve drnčely katry a ozýval se čilý ruch z bednářny, pracuje nyní jeden soukromý katr. Avšak z komína se už dávno nekouří, jen po mnoho let tu sídlila každé léto čapí rodinka.

Už jsme řekli, že stavbu pily podporovali Auerspergové, a když se v sedmdesátých letech 19. století ucházelo naše městečko o železnici, opět to byli slatiňanští páni, kteří tuto myšlenku svým mocným vlivem podporovali. Rozhodovaly tu samozřejmě hlavně důvody hospodářské: snadná těžba dřeva v knížecích lesích. Ale přišel někdo, kdo byl ještě výmluvnější než kníže Auersperg, a to byl hlinecký národohospodář a známý politik Karel Adámek. On způsobil, že vídeňský ministr železnic v roce 1871 škrtl už hotové plány trasy přes Trhovou Kamenici a dal železnici stavět podle Adámkovy návrhu přes Hlinsko. Zklamání trhovokameničtí občané pak neprávem vinili starostu města Františka Schulze, že je o dráhu připravil z obavy, že by jeho zájezdní hostinec U knížete zanikl. Nebyla to však pravda.

Přední (Loch, Mlýnský) rybník

Zadní (Velký, Kněžský) rybník

Vrátíme-li se k mostu, pak v dolním konci náměstí zamíříme vpravo Mlýnskou uličkou po Havlíčkově stezce k rybníkům, které jsou vedeny jako

přírodní památka k ochraně vzácných vodních a bažinných rostlin a vodního ptactva. Rybníky byly tři, nyní jsou však už jen dva a patří k nejstarším rybníkům na Chrudimsku. Zmínka o nich je už z 15. století, kdy tu rybníční hospodaření řídili vladykové z Kocůrova a na Kamenici. Všechny tři rybníky vznikly jako „vedlejší produkt“ těžby železné rudy pro huť ve Svobodných Hamrech. První z obou rybníků je menší a říká se mu Přední, zvaný také Loch nebo později Mlýnský. Druhý rybník zvaný Rohlík je dnes už patrný jen podle pobožené sypané hráze, kterou v noci z 12. na 13. srpna 1880 protrhla povodeň a už nebyl opraven. Byl nejhlubší, a proto se mu také říkalo Hluboký. Největším zdrojem rudy však bylo místo mezi „Kanapem“ a Zádušní borovinou, vlastně hned pod kopečkem s hamerskou hutí. Tady vznikl největší rybník, který dával ryby kamenickým kněžím, a proto ho také dříve nazývali Kněžský. Vodou ho napájí Chobotský potok. Letní mráčky nad těmi rybníky vždy chvíli postojí, než se zas vydají na pouť ke Studnickým kopcům.

Na prvním z rybníků? Mlýnském, klepával mlýn už před rokem 1600 a hospodařil tu tehdy pan otec Jiřík, na nějž si katolictví kněží stěžovali, že „není k zejskání“. Později tu mleli Kabeláčové, jejichž příbuzní žili snad na všech horských klepáčích při Chrudimce. Vypravuje se, že v roce 1866 byl jeden Kabeláč kadetem a zrovna před bitvou u Hradce Králové byl povýšen na poručíka. Jmenování ho zastihlo, když táhli lesnatým krajem. Z radosti, že už se nebude muset vláčet s těžkou předovkou, odhodil ji pod strom. Za to, že odložil zbraň před nepřítelem, byl odsouzen a zastřelen.

Mezi Mlýnářovým kopcem a budovou bývalé fary je louka nazývaná „kněžská“. Když ji sekají, většinou pak prší. Kdysi patřival ten pozemek mezi dvěma potoky opuštěným sirotkům. Z tvrze se na tu tučnou louku chtivě díval zeman a bezbranné děti o ni připravil. V slzách ho proklely, aby ze svého lupu nikdy nesklidil ani jedinou kupku sena. Už dávno tu neseká trávu panská chasa, ale o senách tu prší skoro pokaždé. „Sirotci pláčou“, říká se.

Rybníční hájenka - repro (malba Karla Šindeláře kolem roku 1920)

Na travnatém východním břehu rybníka bývalo koupaliště. Hlučné volání a smích zazníval tu až do pozdní letní noci. V pobřežním rákosí tu hnízdí lisky. Střed vodní plochy se podobal bílé pěně. To tam kvetly lekníny. Cesta v lukách mezi drobnými sluníčky pryskyřníků a drsnými válečky rdesen se jmenuje

„Havlíčková cesta“. Tudy před více než 130 lety chodíval Rais s Macháčkovou rodinou a se svou Karličkou k Zádušní borovině a k Zadnímu rybníku, a po vysoké hrázi do rybníční hájovny, kde pohostinná panímáma Švadlenková už na ně čekávala s hrníčkem kyselého mléka a čerstvou tvarohovou pomazánkou.

A víte co? Pojdte a posadte se tu na chvíli kolem staré studny a povězte si něco z historie té bývalé rybníční hájenky.

Rybníkářství tady v kraji kvetlo od samotných počátků kolonizace. Vždyť sama Kamenice byla rybníční tvrzí, ale až v polovině 18. století, kdy přešlo panství i s rybníky do majetku Auerspergů, zjistila vrchnost, že je třeba zajistit, aby poddaní netloustli z jejich ryb a rozhodla se tady postavit domek pro svého rybníčního hajného, který by se staral o ryby a hlídal pytláky. Hájenka patřila k Trhové Kamenici a dostala číslo 12. V seznamu obcí, pořízenému v roce 1905, je uvedena pod názvem „V rybnících“ a jako majitel je uveden Vincenc hrabě Auersperg.

Hájenka byla nevelká, ale pěkná zděná budova, původně krytá šindelem. Stále čistě obílená zářila do té přenádherné okolní zeleně. Vchod do domku chránilo závětrří, síňka byla malá a v ní pekárna na chleba. Vpravo se šlo do jediné velké světnice a rovně tu byly dveře do komůrky. Stáj byla přístupná z druhé strany a chalupu uzavírala dřevěná stodůlka. Pěkný sklep z kamene, chladný a suchý byl mezi cestami a nad ním malý špejchárek. Na dvoře byly chlívky a králíkárny, bouda pro nočního hlídače a menší budka pro přípravu krmení.

Pro vodu se tehdy muselo chodit daleko - až na kamenický konec Zádušní borovinky do studánky. V zimě se pak nejvíce používala voda ze sněhu, který tu tehdy neobsahoval žádné chemické splodiny jako dnes. Proto se nový rybníční hajný pan Desenský hned po návratu z války pustil do kopání studny hned u chalupy. Práce to dalo hodně, ale voda byla dobrá a bylo jí pořád dost.

Cesta k bývalé hájence je dnes jen zřídka využívána a není upravovaná

Cesta pro povozy sem vedla od silnice na Hlinsko, ze které odbočovala vpravo asi 100 metrů za hřbitovem, ještě před Matrasovým kopcem. Dosud tu vede a je dobře znát, jaký měla prudký spád Zádušní borovinou a pak se stáčí na hráz Zadního rybníka. Pěšky se sem však chodívalo od Kabeláčova mlýna

pod Mlynářovým kopcem přes louku a potom mezi borovicemi pod Matrasův kopec na cestu ke Svobodným Hamrům a ke Rváčovu. A právě tudy chodívali Rais a Macháčkovi. Jinudy se dříve na tuhle stranu pěšky nechodilo, aby se nemuselo kolem hřbitova. Byla to cesta jaksi bezpečnější. Ale přeci: každý pocestný už z dálky slyšel od hráze rybníka jakési hlučné bublání občas přerušované bouřlivým rachotem, a kdo to neznal, zůstal strachy stát. To ne dobře doléhající čep („dědek“) střídavě uzavíral výtok z rybníka, z tůně pod hrázi se pak přísával vzduch a tak vznikal úžasný jev pro oči i pro uši. Žádný by se byl nepříznal že mu „pod čepicí povívalo“, ale spíše se všichni chlubil, že jim dal vodník připálit fajfku. Kdo se trochu bál, šel přece jen raději tou delší cestou kolem hřbitova, ale i těm srdnatým bylo u srdce úzko, když poblíž zabečelo srnčí kůzle jehož bekot připomínal dětský pláč a k tomu ještě v dále zahoukal puštík. To pak zatrnulo i těm nejsrdnatějším povahám!

Pro pěší však byla cesta po hrázi k hájence neskutečně krásná. Je lemovaná mohutnými olšemi. Vpravo se naskýtal překrásný výhled na louky se shluky břízek a boroviček, a všude plno květin. Když se pak vystoupilo ze stínu do sluncem ozářeného jakoby začarovaného koutku přírody, připadal si každý jako v pohádce. Pěkná čistounká chalupa se zahrádkou, vše ve věnci políček a luk, po levé ruce rybník s množstvím leknínů, všechno lemováno tmavými borovicemi, zrcadlícími se na hladině rybníka.

V noci by tu byl nešel nikdo a okolo hřbitova to bylo spíše taky jen pro statečné. Vypráví se, že opozdílý vozka za pozdního hvězdného večera jel s bedňákem taženým párem koní ke Hlinsku. Lucerna pod vozem moc světla nedávala a vytvářela na křích a stromech svým mihotavým světlem obludné stíny. Kočí na kozlíku klímal a koně místo na Hlinsko zahrnuli na cestu k hájence, kde sjeli s hráze do tůně a ráno tam našli všechny utopené, koně i vozku, jen oj bedňáku bylo vidět nad hladinou. Babky si potom povídaly, že to jistě mezi koně vletěl hastrman a oni se splášili.

První dostupný záznam o obyvatelích hájenky - čísla 12 - je z roku 1882, kdy zde zemřel Jan, syn hajného Josefa Švadlenky na psotník. Další záznam je z 20. ledna 1895 o úmrtí P. Jana Vavřiny, faráře z Odřepsi, který však v Trhové Kamenici nesloužil. Byl to pravděpodobně příbuzný rybníčního hajného Kocourka, který byl bezdětný a měl u sebe schovance Viléma Straku, který chodil v Trhové Kamenici do školy. Svědčí o tom i záznam, že zde zemřela 4. dubna 1915 Františka Straková, vdova po Aloisu Strakovi obuvníku z Trpišova, který zemřel rovněž v Trhové Kamenici v čísle 5 v roce 1904. V roce 1914 se do hájenky nastěhoval Alois Desenský se svou ženou Marií. Měli dceru Mařenku a bydlela tu s nimi i babička, která však rok po nastěhování zemřela. Když Alois Desenský narukoval ke svému pluku, vzaly k sobě maminka s dcerou sestřenicí, která se v Kamenici učila dámskou krejčovou. Hájenka se jí stala domovem, a když se v Praze vdala za Karla Šindeláře, oba se sem rádi vraceli. Nočním hlídačem u Desenských byl pan Tlapák ze Svobodných Hamrů. V roce 1930 se Desenskoví přestěhovali na Zubří a z hajného rybníčního se stal hajný lesní. Nakonec byl

pan Desenský kastelánem na Kunětické hoře, kde se jeho manželka roznemohla a zemřela.

Hájenka nezůstala dlouho osiřelá. Místo rybníčního hajného tu v roce 1931 dostal rohozenský František Pudil. Byl to muž statný, šlachovitý, ošlehaný drsným povětrím. s manželkou se do hájenky nastěhovalo také jejich devět dětí - pět chlapců a čtyři děvčata. Z té doby je už také znám plat rybníčního hajného - činil „celých“ 350 korun na čtvrt roku(!). To bylo tak na sůl a cukr. Snad se počítalo s tím, že tu hajný může hospodařit na přidělených polích a loukách. Vlastní práce se tehdy moc necenila.

Manželé Pudilovi kolem roku 1959

První, co Alois Pudil učinil, bylo prohloubení studny do hloubky 7 metrů a její doplnění o pumpu, aby se voda nemusela tahat vahadlem s putýnkou. Rozšířil také hospodářství, takže tu brzy choval dobytek, ovce a snad veškerou domácí drůbež. V přistavěném chlívků pochrochtávalo i prase. A před vánocemi měl nárok na deputátního kapra.

Práce u rybníků bylo dost. Hlavní správa byla na Libáni a pod tamního lesmistra patřilo i celé panství. Do Rohozné ke správci Ferdinandu Čenskému chodili hajní lesní i rybníční jednou nebo i dvakrát týdně „k raportu“. Samozřejmě pěšky! Mimoto musel Pudil chodit do Havlovců na výlov rybníka a organizovat práci u sádek spolu s ostatními rybníčními hajnými. Do kamenických rybníků se tehdy počítaly i rohozenské, a tak krmení ryb a hlídání pytláků bylo opravdu hodně náročné.

Jen v zimě byla hájenka jakoby od světa odříznutá. Pro hajného zima znamenala stálý boj se sněhem a mrazem - prohazovat cestu, a to třeba až ke mlýnu. I pro děti byla cesta do školy obtížná. A že se kolikrát sněhu navalilo! Co bychom povídali, nejlépe naši zimu vystihl K.V. Rais ve sborníku „Hlinecko - kniha vzpomínek“, kde píše: „Trhová Kamenice sama, ležíc v lesnatém dole pod Zeleným Táborem a pod Zubřím, je světu jako ztracena, a já dlouho nemohl jsem si zvyknouti tomu rozhledu jen do nebe; ... Když pak nastaly chumelice a člověk neviděl nikam, když vichřice z několika koutů do toho zařičely, a sníh sypal se dlouhou řadu hodin, poznal jsem teprve, co jsou horské chumelice, vánice, závěje ... Okna ráno byla pováta, cesty náměstím neprošlapány, ale vysoce zapadlé ... městečko v té dolině bylo pak několik dní jako světu ztraceno. ...

Když po chumelici a vánici zas nastaly jasné dny, když sněhové bubáky mraků z kopčiny zmizely a objevila se zase obloha vysoká, zvonečkově modrá, lesy na stráních sněhem trochu prohlédly. Bylo tomu opravdu tak. Zimy tu byly a jsou mnohdy kruté, ale přitom neztrácejí na svém kouzlu.

Přišla ale padesátá léta 20. století. Hajnému Pudilovi stálá dřina nachýlila postavu. Potom došlo k soustředění státní služby na Libáň, děti se rozprchly do světa a v roce 1951 nezbylo Pudilovům nic jiného, než se vrátit do Rohozné. Alois Pudil zemřel v roce 1960 a jeho manželka v roce 1975. Byli to poslední obyvatelé rybníční hájenky, a tak se jí od té doby říkalo „Pudilova“.

Když se pěší vraceli už za šera, ve vysoké ostřici kmitali svatojánkové a do večerního oparu houkala sluka. V zadním rybníce kvetou lekníny, vachta, a při bahnitých potůčcích hájená rosnatka. Zádušní borovinou vede dnes pohodlná cesta a z ní je pohled na rozsáhlou vodní plochu a hluchý rybníční život. Vysoký a pružný orobinec, křehká přeslička a trnité křoví tvoří skutečnou džungli a v ní je svobodné království slípek a kachen, roháčů i sluk. Zrána a kvečeru tropí tu ohlušující rámus rackové, jichž se tu nad ocelovou hladinou prohánějí celá hejna. Malá louka poblíž Zadního rybníka je dnes jednou z lokalit, kde je nejhojnější výskyt chráněného jedovatého krasavce - očunu.

S podzimem přišly i rybářské žně - výlov. Byla to velká práce, ale také i velká sláva. To už několik dní před tím, než došlo k vlastnímu výlovu, začal se rybník vypouštět strouhou do Předního rybníka, správně Mlýnského. Vypustila se voda a na hrázi u splavu se postavila bouda. Přišli další dva hajní, kteří pomáhali hlídat proti pytlákům. Na hrázi se začalo hromadit jejich nezbytné náradí - kádě, sítě a kesery. Na pramicích vyjeli na vodu rybáři, kteří roztahovali ve velikém půlkruhu síť kolem celého loviště - té se říká nevod. Pak už se síť jen přitahovala ke kádím. Čím blíže ke kádím byla, tím zřetelněji bylo možno vidět ten var ryb v ní. Když byla síť přitazena, putovaly ryby ze sítě do kádí. U Zadního rybníka se tato procedura většinou opakovala ještě jednou. Těch veselých příhod co bylo, když se za podzimního chladného počasí rybník lovil a hráze se černaly nedočkavým davem, jenž toužil po zavolání „hoří“ smět se vrhnout do toho ledového bahna pro zatoulaného kapříka. Co si kdo ulovil, bylo jeho, a tak v celé Kamenici nebylo tehdy chalupy, aby v ní v těch dnech nevonělo křehounké rybí maso. Při jednom takovém výlovu upozornili libáňského lesmistra, že na hrázi čeká také největší šprýmýř a lhář v městečku Tonda Brebera. Zavolali ho a pán v zeleném kabátě mu slíbil: „Brebero, jestli mi tu hned něco zařžete, tenhle kapří chlapík, kterého nese porybný ve vatce, bude váš.“ - „Milostpane“, pohotově nato arcilhář a na hlase bylo znát, že je zklamán, „jenom tendle jeden? To bude asi mejlka, dyť mně přece slíbili dva.“ - A kapr byl jeho. - Krátkou chvíli se nechal rybník prázdný, pravidelně přes zimu, a pak se „dědek“ postavil na své místo, a vše šlo zas dokola.

Pokračování příště...